

Sygn. akt IV U 468/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2022 r.

Sąd Okręgowy _____ w Rybniku Wydział IV

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Starszy sekretarz sądowy Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2022r. w Rybniku

sprawy z odwołania D. N. primo voto O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania D. N. primo voto O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 7 maja 2021r. Znak (...) / (...) - (...) nr 568

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IVU 468/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 maja 2021r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że odwołująca D. N. primo voto O. podlega od 01.06.2017r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako osoba będąca współnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek ogłoszonego na dany rok kalendarzowy.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczona domagała się jej zmiany poprzez stwierdzenie, że nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu. W uzasadnieniu odwołania wskazała, że nie zgadza

się ze stwierdzeniem, że jest współnikiem jednoosobowej spółki w sytuacji gdy, w dniu 01.06.2017r. zbyła 1 ze 140 udziałów w spółce (...), zaś w dniu 12.12.2019r. kolejne 9 udziałów i w dniu 22.02.2021r. -120 udziałów.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczona D. N. primo voto O. prowadzi od 01.05.2017r. działalność w ramach (...) Sp. z o.o.

Zgłosiła się z tego tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń od 01.05.2017r. do 31.05.2017r.

W dniu 01.06.2017r. ubezpieczona zawarła umowę zbycia udziałów w spółce na mocy której sprzedała swojej siostrze M. S. jeden udział w spółce o wartości 500 złotych. Umowę przedłożyła organowi rentowemu w dniu 29.03.2021r. składając oświadczenie, że nie jest właścicielem całości udziałów. W dniu 29.04.2021r. złożyła kolejne oświadczenie wraz z umowami z dnia 12.12.2019r. oraz z dnia 22.02.2021r. mającymi potwierdzić fakt, że zbyła kolejne udziały w spółce w ilości 9 i 120 udziałów.

Od 04.05.2020r. ubezpieczona rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej jako L. D. O. korzystając z preferencyjnej podstawy wymiaru składek.

Oddział ZUS po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego wydał zaskarżoną decyzję opisana na wstępie.

Ubezpieczona nie zgodziła się z powyższą decyzją wskazując, iż od 01.06.2017r. nie była współnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, bowiem z tym dniem sprzedała jeden udział w spółce swojej siostrze M. S., która od tego momentu całkowicie zajęła się wszystkimi sprawami spółki. Jak wskazała, spółka zajmowała się handlem materiałami brukarskimi oraz ich transportem, jednak nie wie jak działała spółka, w jakich firmach się zaopatrywała i jakie przynosiła dochody. Ubezpieczona nie interesowała się jej działalnością. W okresie od 18.10.2016r. do 30.04.2020r. była równocześnie zatrudniona w firmie (...) w wymiarze 1/8 etatu, która zajmowała się również sprzedażą materiałów brukarskich i robotami brukarskimi. Jak zeznała ubezpieczona, założyła spółkę (...) Sp. z o.o. ponieważ po rozwodzie w 2015r. nie miała środków do życia. Chciała dorobić i zainwestować swoje oszczędności. Jednak nie dawała sobie rady i wszystkie sprawy dotyczące prowadzenia spółki przekazała siostrze.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego oraz zeznań ubezpieczonej k.37-38 a.s.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt.5 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020r., poz. 266 ze zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność gospodarczą.

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 6 pkt 4 za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się współnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Osoby prowadzące działalność gospodarczą podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym obowiązkowo podlegają również - stosownie do art.12 ust.1 ustawy - ubezpieczeniu wypadkowemu.

Ubezpieczona domagała się uznania, że nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu bowiem poprzez zbycie 1% udziału w spółce utraciła status współnika jednoosobowej spółki z o.o.

Z zebranych w sprawie dowodów wynika jednak, że faktycznie ubezpieczoną można traktować jako wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Nie ulega wątpliwości, iż udział drugiego ze wspólników posiadającego 1% udziałów należy uznać za znikomy. Udział taki, zgodnie z art.38 pkt.8 lit. c ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym nie podlega zamieszczeniu w rejestrze. Wspólnik taki jest traktowany jako „udziałowiec iluzoryczny”. W toku postępowania przed Sądem ubezpieczony nie wykazał, że drugi ze wspólników miał istotny wpływ na działalność spółki. Na gruncie prawa pracy taką spółkę należy traktować jako spółkę jednoosobową – wyrok Sądu Najwyższego (...), (...) 177/09.

Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 15.11.2018r. III AUa 916/18 na użytek prawa ubezpieczeń społecznych wspólnika większościowego (posiadającego 92% udziałów) należy traktować jako jedynego wspólnika spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Z perspektywy norm prawa ubezpieczeń społecznych, tego rodzaju spółkę należy traktować jako spółkę jednoosobową.

W wyroku z dnia 11.09.2013r. II UK 36/13 Sąd Najwyższy wskazał, że jedyny (lub niemal jedyny) wspólnik spółki z o.o. co do zasady nie może pozostawać z tą spółką w stosunku pracy, gdyż w takim przypadku status wykonawcy pracy (pracownika) zostaje "wchłonięty" przez status właściciela kapitału (pracodawcy). Inaczej mówiąc, tam gdzie status wykonawcy pracy (pracownika) zostaje zdominowany przez właścicielski status wspólnika spółki z o.o. nie może być mowy o zatrudnieniu w ramach stosunku pracy wspólnika, który w takiej sytuacji wykonuje czynności (nawet typowo pracownicze) na rzecz samego siebie (we własnym interesie) i na swoje własne ryzyko produkcyjne, gospodarcze i socjalne. Jedyny wspólnik jest od pracodawcy (spółki z o.o.) niezależny ekonomicznie, gdyż - skoro do przesunięcia majątkowego dochodzi w ramach majątku samego wspólnika - nie zachodzi przesłanka odpłatności pracy, a nadto dyktuje mu sposób działania jako zgromadzenie wspólników.

Podstawę do podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej określonej w art. 6 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi samo posiadanie statusu wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Nie ma przy tym znaczenia, czy spółka faktycznie prowadzi działalność. Za dzień rozpoczęcia działalności - stosownie do treści art. 13 pkt 4 tej ustawy - przyjąć należy dzień uzyskania statusu wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a za dzień jej zaprzestania, dzień utraty tego statusu – wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28.06.2018r. III AUa 1880/17.

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie ulega wątpliwości, że decyzja organu rentowego jest prawidłowa.

Należy wskazać, że ubezpieczona w toku postępowania odwoławczego nie przedstawiła żadnych dowodów z dokumentów, które podważyłyby zasadność tej decyzji.

Mając powyższe na uwadze, z mocy powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd orzekł jak w sentencji.

Sędzia